

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS HÍRADÓ

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KÖRLEVELE 2008. JÚNIUS

*Hű az Isten, aki elhívott titeket az Ő Fiával,
Jézus Krisztussal való közösségre. 1 Kor 1,9*

Hűségérem

2008 májusában a Déli Evangélikus Egyházkerület hűségérmét gyülekezetünk tagjai, Táschner Ilona és Táschner Erzsébet kapta meg. Gratulálunk az elismeréshez! Gondolatébresztő meditációjukat közöljük most a hűséggel kapcsolatban.

Itt áll előttünk egy elvont fogalom a hűség. Még a szóval is alig tudunk valamit kezdeni, nemhogy a vele járó meghatározott fogalommal és cselekvéssel. Könnyen félreállítjuk, gondoljuk, hogy ez csak „blabla”. Ha nem jutunk el a szó teljességéhez, soha nem láthatjuk meg ennek drága ajándékát, fényét és ragyogását, már a mi saját életünkben is.

Nézzük meg mit rejteget ez a szó, ez a fogalom. Ha hűségről hallunk, rögtön elénk áll egy ember képe. Pedig az állatvilágban is hallunk hűséges kutyákról, párjához hűséges elefántokról és galambokról.

És az ember? Hála Istennek én is hallottam olyan emberről, aki a háború alatt a szibériai hidegben nem hagyta ott a gyenge társát, hanem a hátára vette, cipelte a menedéket adó lehetőségig. Meg tudnánk-e tenni mi most ugyanezt?

A bajba jutottan esetleg segítesz, de ha éppen téged az bánt (talán fizikailag vagy lelkiileg) akinek te hűséget fogadtál annak idején? Hűséges vagy-e hozzá a nehéz napokban is? Meddig tart a hűséged? Az igazi hűség időtlen!

Hűséges vagy-e hazádhoz? Tudunk-e úgy vigyázni környezetünkre, hogy az szép tiszta és egészséges legyen? Vagy azt gondolod másutt szebben süt rád a nap? – Hűséges vagy-e magyar nyelvedhez az unokáid tanításával kapcsolatban? – Hűséges vagy-e az egyházhoz? Megelégszel azzal, hogy minden vasárnap „lát” a templom téged, de hogy mit hallottál ott azt már az első távozásban levő órádban nem tudod. Nem is érdekel a „régimódi”. – Hűséges vagy-e egyházadhoz a teherhordozásban? A bibliai özvegyasszony perselybe vetett 2 fillérje nagyon sokat jelentett!

Ha hűségről beszélünk tudnunk kell, mi emberek igazán hűségesek magunktól nem lehetünk. Segítségre kell ehhez. Milyen jó, tudjuk ez a segítség közel van! „Közel van az Úr mindenkihez, aki hűségesen hívja őt” 145. Zsoltár 18.

Sőt, ajándékot is ad: „Megmutatom nekik a hűség kincseit, Ő az Isten hűséges hozzánk, megbocsátja bűneinket, a hit és a reménység drága kincseit ajándékozza nekünk” Jeremiás 33,6

„Hűséges Úr, lelkem jegyese Jézus! / Válságod érdemed, mind az enyém
És te sajátodnak ismersz el mindig. / Ezt hiszem boldogan áldalak én.”

Tascner Ilona, Tascner Erzsébet

Gyülekezetünk felügyelőjének jubileuma

Április 20-án ünnepeltük, hogy gyülekezetünk felügyelője Bártfai Barnabás 20 esztendeje látja el vezetői tisztségét a presbitérium élén. Az ünnepség keretében Lászik Mária jegyző felolvasta a 20 évvel ezelőtti jegyzőkönyvet, amelyben a választás részleteit ismerhettük meg. 20 évvel ezelőtt nagy várakozással tekintett a gyülekezet az új felügyelő szolgálata elé, amelyet Ódor Istvántól vett át. A jegyzőkönyv történelmi tényei után Blázy Lajos nyugdíjas lelkész köszöntötte a felügyelőt. Kiemelte, hogy Bártfai Barnabás tisztségét nem csupán kötelességből vállalta, hanem szívvel-lélekkel végezte gyülekezetvezetői feladatát. Solymár Péter is elismerő szavakkal szólt a felügyelő munkájáról, majd Isten áldását kérte további életére. Bártfai Barnabás megköszönve az elismerő szavakat az éppen aktuális egyházi médiakampány szlogenjét idézte a jelenlevőknek. Tisztségében az a mottó vezérelte, hogy a Hűség Isten és Ember iránt a mindennapokban és az ünnepekben egyaránt megvalósuljon itt az Újpesti Evangélikus Gyülekezetben.

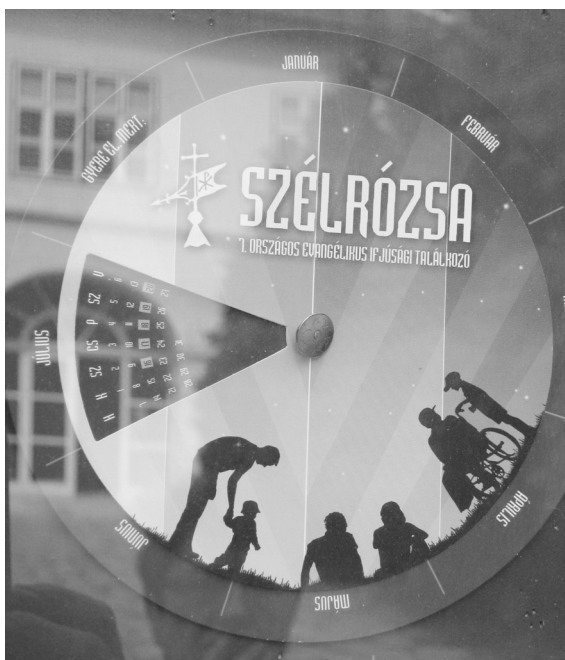
ISTENARC

*Egy Istenarc van eltemetve bennem
S most ásót, kapát, csákányt ragadok,
Testvéreim, jertek, segítsetek
Egy kapavágást ti is tegyetek,
Mert ez az arc igazán én vagyok.*

*Egy Istenarc van eltemetve bennem:
antik szobor, tiszta, nyugodt erő.
Nem nyugszom, amíg nem hívom elő.
S bár világ-szennye rakódott reája,
Nem nyugszom, amíg nem lesz reneszánsza.
(Reményik Sándor)*

Szélrózsa – Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozó 2008. július 16–20., Kőszeg www.szelrozsatalalkozo.hu

És igen! Szélrózsás évre virradtunk végre! Ebben az évben július 16. és 20. között Kőszegen lesz a kétévente megrendezett Szélrózsa országos evangélikus ifjúsági találkozó. A mintegy kétezer főt megmozgató fesztivál témája idén a határkeresés, határfeszítés lesz, mottója: „Hol a határ?”

„Hol a határ?” – ez a kérdés egyike azoknak, amelyek kisgyermekkorunktól fogva elkísérnek bennünket. Eleinte külső határainkkal bajlódunk, majd a belsőkkel is. Mit szabad és mit nem szabad megtennünk? Határokat sértünk, vagy éppen a miénket lépi át valaki, ami lehet kellemes, de nagyon kellemetlen is. És milyen jó, ha határtalan örömről vagy a határtalan szabadságérzetről beszélhetünk! Szóval a határ lett a találkozó témája. Nos, alapvetően egy jó hangulatú, színvonalas találkozási lehetőséget

szeretnénk teremteni egyházunk fiatal és régebben volt fiatal tagjai számára, hogy örülhessünk egymásnak és a találkozón jelen lévő Isten mosolyának, a reggeli és esti áhítatokban, magánbeszélgetésekben, előadások, koncertek, kreatív programok során megszólaló isteni üzenetnek. Szeretnénk, hogy minél többen eljőjenek szívárványszínű egyházunk tagjai közül, szeretnénk, hogy a saját szemükkel lássák, ne pedig csak hírből értékeljék a Szélrózsát. Szeretnénk, ha a különböző kegyességi irányzatok, melyek egyházunkat gazdagítják, megjelenének Kőszegen is, hogy mindenki elhozza és megossza a saját kincseit társaival. **Mert mozgásban vagyunk, sokfélék vagyunk, és találkozoznunk kell, hogy aztán egymásból feltöltődve lendülhessünk tovább!**

Visszaemlékezések

Ubrankovics Jolán eljuttatta hozzánk keresztapjáról (Mezei Józsefről) gyülekezetünk egykori lelkészéről szóló személyes történetét.

Mezei József Mezőberényben született sváb evangélikus családból. Édesapja bakterként szolgált egy alföldi faluban, valahol délen. A Trianon előtti években iskoláit a mai Erdély területén kezdte. Szülei később Aradra költöztek, ahol nagy házuk volt. Érettségi után a bölcsészkart a Kolozsvári egyetemen végezte el. Itt szerzett magyar szakos tanári oklevelet.

Utána került Pozsonyba, az Evangélikus teológiára. Nagyon jó képességű tanuló volt, ezért Németországba, Erlangenbe küldték ösztöndíjjal. Teológiai tudásának bővítése mellett a német nyelvtudását is tökéletesíthette.

Megismerkedett Ubrankovits Jolánnal, és hamarosan összeházasodtak. Sajnos akkor már dúlt az első világháború, így hadi esküvőjük volt, ami azt is jelentette, hogy nem volt nagy lakodalom. Neki, mint vallástanárnak, be kellett vonulnia és sokáig kint a harcmezőn végezte lelkési szolgálatát, mint katonapap. A vasárnapi rövid istentiszteleteken kívül vigasztalta a sebesülteket, búcsúztatta az áldozatokat. Időközben felesége gyógyíthatatlan betegséget (TBC) kapott, és minden küzdelem ellenére fiatal korában elhunyt. Nehéz idők jártak akkoriban. A háború után továbbra is Rákospalotán végzett szolgálatot nagyszüleimnél lakva. Amikor Geduli újpesti lelkész elhunyt, a lelkési állást ő is megpályázta. A gyülekezet szabad választása alapján a több jelölt közül a lelkési állást Mezei József nyerte el. A lelkészbeiktatása 1932-ben történt. A gyülekezet nagyon kedvelte őt. Igaz, erős akarata volt, elhatározásából nemigen engedett, de ugyanakkor lelkési munkáját igen odaadóan végezte, nemcsak azzal, hogy teológiailag is jól felépített volt, hanem lélekkel áthatottan prédikált, amit szívesen hallgattak. Ügyelt arra is, hogy sokat látogassa a híveket, ami nagyon fontos.

1938-ban a gyülekezetnek népes presbitériuma volt, azonkívül nőegylete, ifjúsága, sőt cserkészete is. Szolgált még két vallástanár és (sok volt az iskola) és segédlelkész is. Újpesthez tartozott ezenkívül az alagi leányegyház is. Ezt ő különösen szerette. Igen jószívű volt, és tudomásom szerint sok szegény gyermek tanulását pénzben is segítette. Akiről úgy látta, hogy jó eszű és szeretne tovább jutni, felkarolta.

Újpesten nagy egyházi élet folyt. Télen gyakran szeretetvendégségek voltak, ebből az alkalomból mindig nagy hírű, jól képzett prédikátorokat hívott meg. Az ünnepség a templomban volt, az igehirdetés után gyakran volt énekszám (orgonakísérettel), de többször vonós hangszeres muzsika is. Időnként szavalat is elhangzott. Emlékszem, hogy Túrmezei Erzsébet is több alkalommal szerepelt, mondhatta el legszebb költeményeit. Amikor a műsornak vége volt, imádság és áldás után átvonult a gyülekezet az úgynevezett kisterembe, – ami egyébként nem volt kicsi – ahol fehér asztalok mellett fogyasztott mindenki teát és különféle süteményeket. A felnőtt if-

júság is nagyon szerette őt, és a gyülekezettel együtt gyakran állítottak össze programokat, így a szilveszteri mulatságot is színdarabokkal és vidám hangulatú énekszámokkal. Egy ilyen szilveszteri műsor alkalmával a tombolán egy eleven kismalacot sorsoltak ki és ő nyerte meg. Erre megbízott valakit, hogy az ő költségén neveljék fel. Amikor eljött az ideje, hogy levádják, összehívta a gyülekezet vezetőit, az ifjúságot, és miután a lakásban lévő összes asztalt megterítettük, mindenkit leültetett és a feldolgozott disznóból készült finomságokat vidáman felkínálta. El is fogyott azon az estén minden.

A karácsonyi ünnep előtt pár héttel a nőegyleti elnöknő végigjárta az újpesti gyárat, és mindenféle ruhát, cipőt stb. kért a szegények részére. Ezeket a karácsonyi istentiszteleten osztották ki – sokaknak örömet szerezve – az embereknek, gyerekeknek.

Voltak nyári alkalmak is. A cserkészcsapat minden évben szervezett táborozást, amelyeken a szegények gyerekei is részt vehettek. A fiataloknak lehetőségük volt eljárni a terembe, ahol a bibliaóra után társasjátékozhattak, ping-pongozhattak. Gyakran vitte kirándulni a felnőtt ifjúságot a közel lévő budai hegyekbe, de ennél meszebb is, pl. Zircre.

Újpesthez tartozott az alagi leányegyházközség. Ez a közösség a szívügye volt. Nagyon szeretett ott prédikálni, hittanórát tartani, szolgálatot végezni. Házról-házra járt látogatni és kérni, hogy templom épüljön Dunakeszin. Mindent megmozgatott. Így volt lehetséges, hogy megszerezvén az egyik legjobb helyen fekvő telket, elkezdődhetett az építkezés. Mindig gondja volt arra, hogy a szórványnak számító alagi gyülekezetben is áldásos egyházi tevékenység folyjon. Amikor eljöttek a nehéz idők és látta az emberek félelmét és szorongását, zsidó embereket hívott össze – akiket el tudott érni – és megkeresztelte őket, hogy keresztényként megmenekülhessenek. Sokakat mentett meg így. A tulajdonképpeni front karácsony éjszakáján kezdődött nálunk. Két napig a pincében kellett aludnunk is. Az újpesti templom előtt még korábban akna robbant, így nem csak a paróchia, de az egész templom megsérült. A falak ugyan álltak, de az ablakok, ajtók használhatatlanná váltak. Ekkor a templom falához épült teremben rendezett be egy szükség-templomot: dobogót, oltárt állítottak fel és az ülőhelyek végén egy nagy harmóniumot. Itt folyt ezután az istentisztelet. Mindenre volt ekkor is gondja. Még meg kell említeni, hogy amikor az ostrom véget ért, megszervezte, hogy hogyan, már nem emlékszem, hogy az újpesti gyülekezetnél ebédidőben legyen egy olyan lehetőség, hogy az üldözött, visszaérkezett zsidók, vagy a háború következtében nyomorúságra jutott emberek egy tál meleg ételt kaphassanak.

Később nézeteltérések támadtak közte és az akkori újpesti tanács között, Dezséry püspök felhívta telefonon, és csak annyit közölt velem, hogy azonnal felmenti lelkészi munkája alól, hagyja el a paróchiát.

Lejegyezte: Nagybocksai Vilmosné sz.: Ulbrich Livia

Biblia Éve

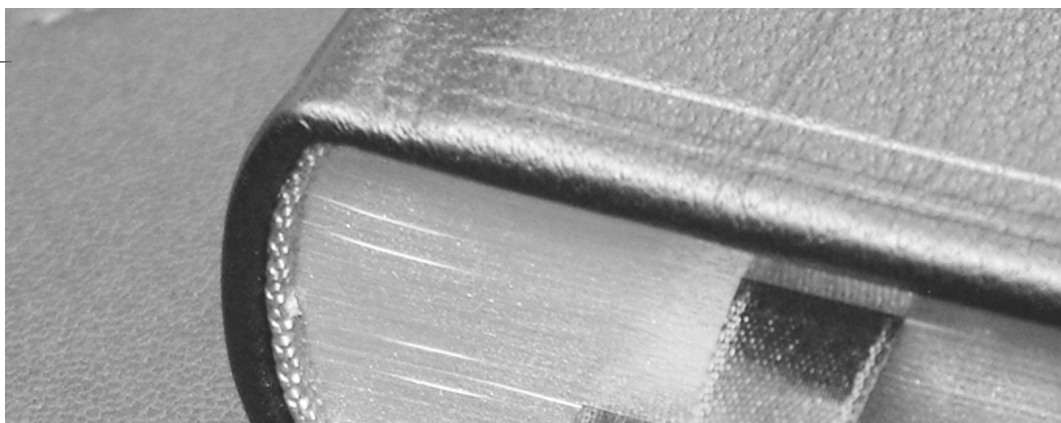
Története egy öreg Bibliának

Iskolába jártam. Az utolsó évem volt. Apámtól újévben kaptam egy noteszt, olyan naptárfélét, szép tetszetős lapokkal, tenyérmagyságút. Gondoltam, hogy beleírom a barátaim nevét és címét, elteszem emlékebe. Így is történt. Több lánynak odaadtam és bekerült nevük az emlékek közé. Volt a vonaton egy komoly szimpatikus lány, szintén utolsó éves. Mint ismerősnek odaadtam neki is, hogy írja bele a nevét és címét. Beleírta „Jöjjetek fiaim, hallgassatok reám, megtanítalak titeket az Úr félelmére!” (Zsolt 34,12) R. Katalin.

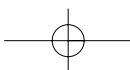
Elcsodálkoztam rajta, de megköszönve, eltettem a noteszomat. Azonban ezt az Igét az eszembe véstem. Nem felejtettem el. Azután nemsokára jött a háború, keresztül ment rajtunk, és semmink nem maradt, csak az üres ház. A noteszkám is elveszett, mint más, hogy mikor és hogyan azt nem tudom. Az én életem is egy tragédia lett. Fiatalon, özvegyen, gyereket várva néztem az élet elé. A lelki bánat, küzdelem útját jártam. Reménységem, bizodalمام csak az Isten volt.

**A BIBLIA ÉVE
2008**

Az idő telt, és én vonattal jártam dolgozni. Vettem egy Bibliát. Egy teljes Bibliát. Az első oldalra ezt írtam: „Jöjjetek fiaim, hallgassatok reám, megtanítalak titeket az Úr félelmére!” (Zsolt 34,12) Elkezdtem szorgalmasan olvasni a Szentírást, mert számomra Szent – Írás lett. Bizony a vonaton is olvastam, elővettem, „alkalmas és alkalmatlan időben”. Cigaretta papír vékonyosságú lapjai voltak és így a lapjai szakadoztak. A vonaton hozzám szegődött egy fiúcska, aki az evangélikus gimnáziumba járt. Mint útitárs gyakran beszélgettünk. Egyszer azt mondja, - mivel látta a Bibliám saláta lapjait, – adjam oda neki, az ő apja könyvkötő, majd beköti. Így is történt, majd vissza-

hozta nekem megújítva! (Megjegyzem ez a fiú, Amerikában metodista pap lett) Továbbra is szorgalmasan lapozgattam és hűséges társam lett a Biblia. Az igazság útján vezérelt, reménységet, bizodalmat adott, bátorítást és a békesség örömeit. Tanításai növelték hitemet és gyarapították ismeretemet. Drága „Aranymondások” hullottak keserű életembe, amelyek örömmé változtak. Így természetes, hogy eljött az idő, amikor a lapjai ismét elkoptak. Gondoltam veszek egy erősebbet, aminek vastagabb lapjai vannak, így is történt. A kopott útitárs nyugdíjba került. Egy zsinórral átkötöttem és a szekrény aljába a többi könyv közé eltettem.

Sok-sok év telt el, azóta megöregedtem, de örömmel írom le, hogy az életem vezére, irányítója, táplálója és még nem tudok rá olyan szót mondani, amivel eléggé dicsérni tudnám, ami nekem a Biblia.

Pár hete az istentisztelet keretében a lelkészem ezt az Igét olvasta fel: Zsolt 34,12. – Átfutott rajtam a múlt emléke, az első Bibliám, az úttörő Bibliám, aki hívott, vezetett és tanított az Úr félelmére!

Hazamenve, előkerestem, kinyitottam, átlapoztam könnyezve, visszaemlékezve az akkori időre. Boldog, aki olvassa, és él is vele... mert az Úr közel!

Lovass Jánosné

www.bibliaeve.hu/biblias_tortenetek

Az Asztali Beszélgetések Kulturális Alapítvány által szervezett beszélgetéssorozat azt a célt szolgálja, hogy evangélikus lelkészek, teológusok körünk aktuális társadalmi, közéleti, kulturális, tudományos kérdéseiről folytassanak párbeszédet az adott téma szakterületének egy-egy képviselőjével. Az Asztali beszélgetések öt dialógus szerkesztett változatát tartalmazó első kötetéhez **Hankiss Elemér** írt előszót. Az asztalhoz telepedő beszélgetőpartnerek a következő témákban osztották meg gondolataikat hallgatóságukkal: **Esterházy Péter** író és **Fabiny Tamás** püspök az identitásról, **Heller Ágnes** filozófus és **Jutta Hausmann** teológiai tanár a Genézis könyvéről, **Jelenits István** piarista szerzetes és **Csepregi András** teológus Isten törvényének mai értelmezéséről, **Jókai Anna** író és **Lengyel Anna** egyházkerületi felügyelő az értelmiség küldetéséről és felelősségéről, **Vekerdy Tamás** pszichológus és **Réz-Nagy Zoltán** lelkész a „Tiszteld atyádat és anyádat!” parancsolatról és a családról folytattak disputát és eszmecserét.

**EVANGÉLIKUS SZABADIDŐ ÉS HITTANTÁBOR
10–18 ÉVES KOROSZTÁLY RÉSZÉRE.
2008. JÚLIUS 7–12. SZEGED, BELVÁROS
Jelentkezni a lelkészi hivatalban lehet.**

**Minden kedves testvérünknek
áldott nyári felüdülést!**

Szívesen látogatunk betegeket, úrvacsorával kérésre házhoz megyünk testvéreinkhez. Kérjük mindazokat, akik szeretnék gyermeküket megkeresztelni, vagy házasságkötésre készülődnek a lelkészi hivatalban időben jelentkezzenek.

Időpont egyeztetés a 3-890-912-es telefonszámon lehetséges.

Kedves Testvéreink! Körlevelünkben szokás szerint kérjük, hogy aki még nem rendezte ezévi egyházfenntartói-járulék befizetését, a mellékelt csekkel szíveskedjék megtenni! Mindazok, akik már eleget tettek ennek, a csekket a jövő évben felhasználhatják.

Köszönjük minden kedves adományukat!

Gyülekezetünk számlaszáma: **11704007-20183107**

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS HÍRADÓ

Kiadja: az Újpesti Evangélikus Egyházközség

Budapest, 1043, Lebstück M. út 36-38. Tel.: 3-890-912

Szerkesztő: Solymár Péter • Nyomdai előkészítés: Galgóczi Andrea

honlap: <http://ujpest.lutheran.hu> • email: peter.solymar@lutheran.hu